

Sygn. akt I C- upr 1188/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Wanat

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Wojtunik

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2019 roku w Jaśle

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko K. Ż.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego K. Ż. na rzecz powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 5.385,54 zł (pięć tysięcy trzysta osiemdziesiąt pięć złotych 54/100) z odsetkami:

a) umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, nie więcej niż wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 4.000 zł (cztery tysiące złotych) od dnia 23 listopada 2018 roku do dnia wyroku,

b) ustawowymi za opóźnienie od kwoty 1.385,54 zł (jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt pięć złotych 54/100) od dnia 23 listopada 2018 roku do dnia wyroku,

II. należność w kwocie 5.385,54 zł (pięć tysięcy trzysta osiemdziesiąt pięć złotych 54/100) zasądzoną w punkcie I. wyroku rozkłada na 18 rat miesięcznych, w tym 17 rat po 300 zł (trzysta złotych), a ostatnia 18 – ta rata w kwocie 285,54 zł (dwieście osiemdziesiąt pięć złotych 54/100) płatne do ostatniego dnia każdego następującego po sobie miesiąca począwszy od miesiąca następnego od tego w którym wyrok się uprawomocni, z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, od każdego uchybionego terminu płatności poszczególnych rat, z zastrzeżeniem, że nie uiszczenie dwóch kolejnych rat w terminie spowoduje natychmiastową wymagalność pozostałej części należności,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 521 zł (pięćset dwadzieścia jeden złotych) tytułem części kosztów procesu, w tym części kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1188/18 upr.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Jaśle z dnia 19 czerwca 2019 r.

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego K. Ż. kwoty 5.385,54 zł wraz z odsetkami umownymi od kwoty 4.000 zł i ustawowymi za opóźnienie od pozostałej części roszczenia, liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Jednocześnie wnosił o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie, powód wskazał, że na mocy umowy przelewu wierzytelności z 12.04.2018 r. zawartej z wierzycielem pierwotnym nabył przysługującą wobec pozwanego wierzytelność pieniężną, wynikającą z umowy pożyczki, zawartej z (...) sp. z o.o. o nr (...).

Zadłużenie nie zostało przez pozwanego uregulowane, pomimo wezwania do zapłaty i zawiadomienia o zmianie osoby wierzyciela.

W odpowiedzi na pozew, pozwany wnosił o rozłożenie dochodzonego świadczenia na raty w kwocie 300 zł miesięcznie, począwszy od sierpnia 2019 r. Powoływał się przy tym na swoją trudną sytuację finansową, związaną z brakiem zatrudnienia i zadłużeniem z tytułu tzw. chwilówek, sięgającym kwocie 40.000 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności w ramach procesu sekurytyzacji zawartej pomiędzy (...) Sp. z o. o. z siedzibą

w W. a (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., powód nabył wierzytelność wobec pozwanego K. Ż., wynikającą z zawartej przez pozwanego z (...) z o.o. umowy pożyczki wypłaconej w dniach 30 -31.01.2017 r. w kwocie 4.000 zł. (dowód: kserokopia wyciągu z umowy – k. 20 -26 wraz z kserokopią właściwych pełnomocnictw i wyciągiem z załącznika

w postaci wykazu wierzytelności – k. 27 - 35, kserokopia zawiadomienia

o przelewie – k. 44, wezwanie do zapłaty – k. 45, wydruk umowy pożyczki wraz z potwierdzeniem wypłaty – k. 46 - 51).

Na podstawie przedmiotowej umowy pozwany otrzymał środki pieniężne w kwocie 4.000 zł, zobowiązując się do ich spłaty według warunków, szczegółowo opisanych w umowie, w tym do zapłaty odsetek i kosztów. Całkowity koszt pożyczki strony przewidziały na kwotę 628 zł, a całkowitą kwotę do zapłaty na 4.628 zł (por. k. 46). Środki z pożyczki miały zostać spłacone w terminie 30 dni.

Pozwany nie wywiązał się z obowiązku spłaty i na dzień 22.11.2018 r. zadłużenie z tego tytułu wynosiło 5.385,54 zł. Faktom tym pozwany nie zaprzeczał (art. 230 k.p.c.).

Powyższy stan faktyczny sprawy Sąd ustalił w oparciu o powołane w treści uzasadnienia kserokopie dokumentów, których autentyczność i treść nie nasuwała wątpliwości Sądu jako wiarygodna podstawa rozstrzygnięcia w sprawie. Pozwany nie kwestionował istnienia zobowiązania wynikającego z zawartej umowy, ani jego wysokości. Okolicznością bezsporną między stronami był zatem, zarówno fakt zawarcia umowy pożyczki, wysokości zobowiązania, jak też opóźnienia ze strony pozwanego w spłacie zobowiązania. Okoliczności te powód wykazał przedkładając wydruk umowy pożyczki i bankowe potwierdzenie wypłaty środków pożyczki. Dokumenty te miały charakter prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c. podlegający ocenie razem z wszystkimi innymi dowodami, w myśl reguł wynikających z art. 233 k.p.c. Wynikiem tej oceny jest uznanie ich pełnej wiarygodności. Pozwany nie kwestionował przy tym również legitymacji powoda do dochodzenia ww. wierzytelności.

Sąd zważył, co następuje.

Roszczenie w całości zasługuje na uwzględnienie.

Powód wywodził swoje roszczenie z faktu istnienia wymagalnej wierzytelności wobec pozwanego, wynikającej z umowy pożyczki o nr (...), zawartej z (...) sp. z o.o. na kwotę 4.000 zł wraz z kosztami i odsetkami.

Postępowanie dowodowe wykazało, że w istocie pozwanego łączy stosunek zobowiązaniowy z wierzycielem pierwotnym (...) Sp. z o.o. w postaci umowy pożyczki, z której pozwany nie wywiązał się.

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty wykazał w toku procesu, że nabył skutecznie na podstawie przelewu wierzytelności, wierzytelność przysługującą pierwotnie (...) Sp. z o.o. tytułem pożyczki o nr (...).

Zgodnie z art. 509 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Zgodnie art. 511 k.c., jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. Do akt sprawy zostały dołączone: wydruki umowy pożyczki zawartej przez pozwanego z pierwotnym wierzycielem oraz umowa przelewu zawarta pomiędzy (...) sp. z o.o. a powodem jako następcą prawnym.

Na skutek przelewu wierzytelności doszło do zmiany strony stosunku zobowiązaniowego po stronie wierzyciela, a zatem powód jest legitymowany czynnie do występowania w niniejszym procesie.

Sąd ustalił, że w dniach 30 - 31.01.2017 r. pozwany otrzymał środki pieniężne w kwocie 4.000 zł, zobowiązując się do ich zwrotu wraz z umówionymi kosztami w kwocie 628 zł, a zatem łącznie do zapłaty na rzecz pożyczkodawcy kwoty 4628 zł.

Zastrzeżone w umowie koszty udzielenia pożyczki mieszczą się w granicach ustawowego limitu pozaodsetkowych kosztów kredytu konsumenckiego, przewidzianych przepisami art. 36a ustawy z 12.05.2011 r. o kredycie konsumenckim (jedn. tekst: Dz. U. z 2016 r. poz. 1528).

Wobec upływu terminu obowiązywania umowy niespłacona należność z tej umowy jest wymagalna wraz z odsetkami. W konsekwencji żądanie pozwu należało uwzględnić w całości.

Rozstrzygnięcie znajduje podstawę prawną w art. 720 § 1 k.c. w zw. z art. 509 k.c. O odsetkach orzeczono w myśl art. 481 k.c. mając na uwadze łączące strony postanowienia umowne.

Mając na uwadze obecny stan majątkowy pozwanego, jego dochody, a w szczególności fakt, że pozwany jest osobą bezrobotną, posiada zadłużenie sięgające kwocie 40.000 zł, Sąd doszedł do przekonania, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek w rozumieniu art. 320 k.p.c., dający podstawę do rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty. Należy podkreślić, że pozwany zaprzestał spłaty zobowiązania objętego niniejszym postępowaniem z powodu kłopotów ze zdrowiem i utraty pracy, tracąc płynność finansową, wpadł w spiralę kredytową. Wspólnie z żoną mają na utrzymaniu syna w wieku szkolnym. Sami korzystają z pomocy rodziców, u których zamieszkują. Pozwany oczekuje, że od sierpnia będzie miał zatrudnienie, które pozwoli mu w ratach spłacić dług.

Zastosowane w pkt II wyroku oznaczenie sposobu spełnienia świadczenia – zdaniem Sądu – pomoże pozwanemu wyjść z zadłużenia, da szansę pozwanemu dobrowolnie spełnić świadczenie, natomiast powodowi pozwoli uniknąć długotrwałego i żmudnego postępowania egzekucyjnego. Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty nie niweczy żądania powoda zasądzenia odsetek za opóźnienie z tą różnicą, że – zgodnie z zasadą prawną, wyrażoną w uchwale Sądu Najwyższego z 22.9.1970 r., III PZP 11/70 – wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat (por. Legalis z glosą L. Steckiego, OSP 1971, Nr 11, poz. 202; A. Szpunar, W. Wanatowska, Przegląd, 1972, s. 436; W. Siedlecki, Przegląd, 1972, s. 96; uchwała SN z 15.12.2006 r., III CZP 126/06).

W tej sytuacji, zasądzoną należność Sąd rozłożył pozwanemu na 18 miesięcznych rat, płatnych w terminie do ostatniego dnia każdego następującego po sobie miesiąca, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym uprawomocni się wyrok, wraz z odsetkami umownymi. Jednocześnie, mając na uwadze interes powoda, Sąd zastrzegł, że nieuiszczenie dwóch kolejnych rat w terminie spowoduje natychmiastowa wymagalność pozostałej części należności.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z przepisem art. 102 k.p.c. obciążając pozwanego kosztami procesu w 1/4 części. Okoliczności, jakie legły u podstaw częściowego obciążenia pozwanego kosztami procesu są tożsame z przyczynami rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty, przytoczonymi uprzednio.